

Jaroslav Hasek: Svejk - Hát megölték a Ferdinándot

2014 június 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A fenséges úr mindjárt kész volt, kérem. Tetszik tudni, a revolver az nem gyerekjáték.

„- Hát megölték a Ferdinándot - mondta a takarítón? Švejk úrnak, aki évekkel azel?tt búcsút vett a katonaságtól,

miután a katonaorvosi bizottság végérvényesen hülyének nyilvánította; azóta kutyakereskedelemb?l élt, azaz ronda korcsokat vásárolt, és hamisított pedigrével eladta ?ket.

Ráadásul még reumát is kapott, s most is éppen a térdét dörzsölgette sósborszesszel.

- Melyik Ferdinándot, Müllerné? - kérdezte Švejk, tovább masszírozva a térdét. - Két Ferdinándot ismerek. Az egyik a Pr?ša drogista szolgája, tudja, aki egyszer megivott tévedésb?l egy üveg hajszeszt, aztán ismerem még a Kokoška Ferdinándot, amelyik a kutyapiszkot szokta összeszedni a házakból. Egyikért se nagy kár.

- Na de Švejk úr, a Ferdinánd f?herceget, a konopišt?it, azt a kövéret, aki olyan vallásos volt.

- Jézus Mária - kiáltotta Švejk -, hát ez jó! És hol történt a baj a Ferdinánd ?fenségével?

- Szarajevóban, Švejk úr, lepuffantották egy revolverrel. Mert ott autóztak éppen, ? meg a fenséges asszony.

- Na ja, Müllerné, autókáztak. Azt egy ilyen úr nyugodtan megengedheti magának. Közben arra nem gondol, hogy az ilyen kocsikázásnak rossz vége is lehet. Pláne Szarajevóban. Hiszen az Boszniában van, Müllerné. Biztos a törökök a ludasok benne. Hiába, kár volt, hogy elvettük t?lük Bosznia-Hercegovinát. Na ugye, Müllerné. Ezért kellett a Ferdinánd ?fenségének megboldogulni. Sokat kínlódott szegény?

- A fenséges úr mindjárt kész volt, kérem. Tetszik tudni, a revolver az nem gyerekjáték. A múltkor minálunk, Nusléban, egy lakó addig játszott a revolverével, amíg agyonl?tte az egész családját, meg a házmestert is, aki felment megnézni, hogy ki lövöldözik ott a harmadik emeleten.

- Vannak revolverek, Müllerné, amik az istennek se akarnak elsülni, ha megbolondul, akkor se. Sok ilyen revolverfajta létezik. De a Ferdinánd ?fenségéhez biztos valami jobbat vásároltak, és le merném fogadni magával, Müllerné, hogy az illet?, aki a trónörökös ?fenségét elintézte, úgy felöltözött hozzá, ahogy kell. Tudja, nagyon nehéz dolog egy fenséges urat agyonl?ni. Az nem úgy megy, mint amikor egy közönséges vadorzó lepuffantja az erdészt. El?bb ki kell spekulálni, hogy férk?zik hozzá, mert nem mehet oda csak úgy, akármilyen rongyokban. Cilinderben kell menni, hogy a rend?rök még el?tte le ne füleljék.

- Azt mondják, hogy többen voltak.

- Magától értet?dik, Müllerné - bólintott Švejk, befejezve a térde masszírozását. - Ha maga meg akarná ölni a trónörököst vagy a császár ?felségét, el?ször biztosan maga is összedugná a fejét valakivel. Több szem többet lát. Ez is ad egy jó tanácsot, meg az is, és akkor mindent siker koronáz, ahogy a himnuszunk is mondja. Az a legfontosabb, hogy kivárja azt a pillanatot, amikor a fenséges úr éppen arra megy. Mint a Luccheni úr csinálta, ha emlékszik rá, aki leszúrta a megboldogult Erzsébet királyn?nket azzal a reszel?vel. El?bb csak sétált ?felségével. Így bízzon meg az ember valakiben; azóta egy császárné se jár többet sétálni. És ugyanez a sors vár még nagyon sok mindenkire. Meglátja, Müllerné, egyszer még így jár a cár is meg a cárné, s?t, ne adj isten, talán a császár ?felsége is, ha már a nagybácsijára[1] egyszer rákerült a sor. Sok ellensége van neki, az öregúrnak. Még több, mint a Ferdinándnak volt. Éppen a múltkor mesélte egy úr a vendégl?ben, hogy nemsokára üt az óra, amikor ezek a császárok mind elpatkolnak, egyik a másik után, és nem segíthet rajtuk még az államügyészség se. Aztán nem tudta kifizetni a cechet, és a vendégl?s, mit csináljon, rend?rt hívott. Az az úr lekent neki egy pofont és a rend?rnek kett?t. Mindjárt be is dugták a kerekes kosárba,[2] hogy észre térjen. Hja, Müllerné, ilyen id?k vannak most. Megint egy nagy veszteség Ausztriának. Amikor katona voltam, egy baka lel?tte a kapitányt. Megtöltötte a puskáját, és bement az ezredirodára. Mondták neki, hogy nincs ott semmi keresnivalója, de ? nem, neki mindenáron beszélni kell a kapitány úrral. Ki is jött a kapitány, és mindjárt rásózott egy jó laktanyafogságot. Erre az fogja a puskáját, és durr, egyenesen bele a szívébe. A golyó meg kijött a kapitány úr hátából, és még az irodában is kárt tett. Széttört egy üveg tintát, és az iratok mind összefröcsköl?dtek.

- És mi lett azzal a katonával? - kérdezte Müllerné egy id? múlva, miközben Švejk tovább öltözködött.

- Felakasztotta magát a hózentrágerjára - mondta Švejk, a keménykalapját pucolva. - És az a hózentráger nem is az övé volt. A prófosztól kérte kölcsön, mert, azt mondja, leesik a nadrágja. Majd bolond lett volna várni, amíg f?be lövik. Látja, Müllerné, ilyen helyzetben senki se tudja, hogy hol áll a feje. A prófoszt le is fokozták ezért, és hat hónapot kapott. De nem ülte le. Kiszökött Svájcba, most valami lelkész ott, vagy micsoda. Mostanság nagyon kevés a becsületes ember, Müllerné. El tudom képzelni, hogy csalódott a Ferdinánd ?fensége abban az illet?ben, aki Szarajevóban belel?tt. ? csak azt látta, hogy jön egy úr, gondolta, na, egy rendes ember, milyen szép, hogy megéljenez engem. Az az úr meg egyszerre csak: puff. Mennyit kapott a fenséges úr, egyet vagy többet?

- Az újság azt írja, Švejk úr, hogy a Ferdinánd ?fensége olyan lett, mint a szita. Minden patront belel?ttek, amennyi csak volt.

- Az ilyesmi szörny? gyorsan megy, Müllerné, borzasztó gyorsan. Én egy browningot vennék az ilyesmihez. Úgy néz ki, mint egy kis játékszer, de két perc alatt agyonl?het vele húsz f?herceget, soványát vagy kövéret, mindegy. Habár, köztünk legyen mondva, Müllerné, a kövér f?hercegekbe könnyebben beletalál, mint a soványakba. Emlékszik, amikor a portugálok agyonl?tték a királyukat? Az is olyan kövér volt. Persze egy király miért is lenne sovány? Na, én most elmegyek a "Kehely"-be, ha jönne valaki azért a rattlerért, amelyikre el?leget adott, mondja meg neki, hogy levittem a vidéki kutyatelepemre, mert a napokban körülnyírtam a fülét, és nem merem felhozni, amíg be nem gyógyul, mert félek, hogy megfázik. A kulcsot adja le a házmesternél.

A "Kehely"-hez címzett vendégl?ben csak egy magányos vendég üldögélt: Bretschneider úr, az államrend?rség civil ruhás detektívje. Palivec, a vendégl?s, poharakat mosott, és Bretschneider hiába próbált komoly beszélgetésbe elegyedni vele. Palivec híres volt a trágárságáról, minden második szavával az ember fenekét emlegette, vagy szarosnak titulált valamit. De amellett nagyon m?velt férfiú is volt, s ami az utóbbi csúnya szót illeti, mindenkinek a lelkére kötötte, hogy olvassa el Victor Hugónál, mit felelt végül is Napóleon régi gárdája az angoloknak a waterlooi csatában.

- Szép nyarunk van az idén - próbálkozott meg Bretschneider a komoly beszélgetéssel.

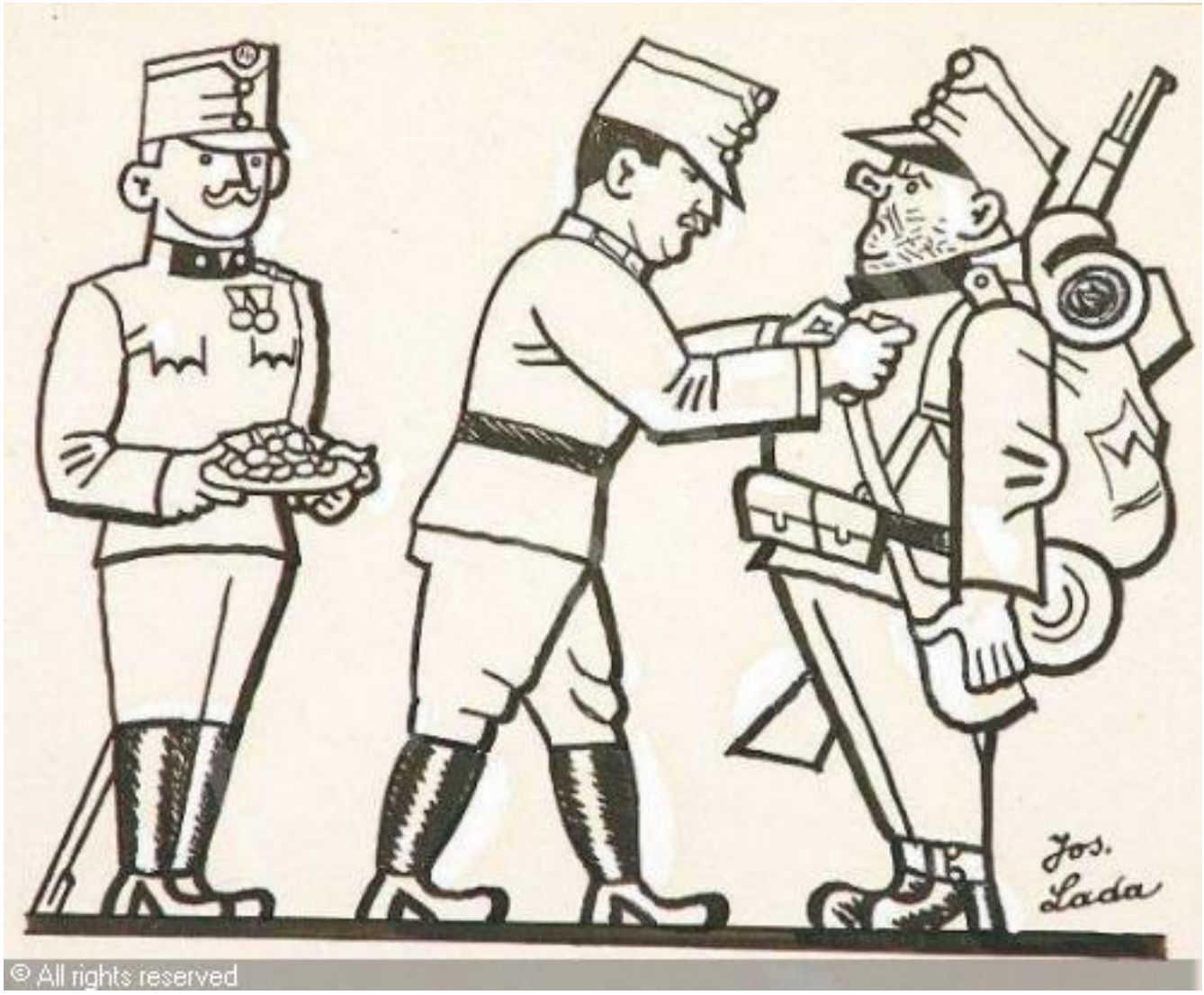
- Szart se ér az egész - felelte Palivec, miközben elrakta a poharakat a kredencbe.

- Most aztán jól megkaptuk Szarajevóban - mondta Bretschneider némi halvány reménnyel.

- Miféle "Szarajevó"-ban? - kérdezte Palivec. - Abban a nuslei kocsmában? Na igen, Nusle, ott mindennap verekedés van.

- Dehogyis, a boszniai Szarajevóban, Palivec úr. Ott l?tték agyon a Ferdinánd ?fenségét. Mit szól hozzá?

- Én az ilyesmibe nem avatkozok bele; aki nekem ezzel jön, csókolja meg a seggemet - felelte Palivec úr kimérten, és pipára gyújtott. - Aki manapság ilyesmibe keveredik, nagyon könnyen kitörheti a nyakát. Én keresked?ember vagyok, ha bejön valaki, és rendel egy pohár sört, megyek, csapolok neki. De hogy Szarajevó, meg politika, meg az istenben boldogult f?herceg, az énnálam nincs, mert abból nem jöhet ki semmi, csak a Pankrác[4].

Bretschneider elhallgatott, és csalódottan körüljártatta pillantását az üres vendégl?ben.

- Azel?tt a császár ?felségének a képe lógott azon a falon - szólalt meg egy id? múlva -, éppen ott, ahol most a tükör lóg.

- Az, jól tetszik emlékezni - felelte Palivec úr -, ott lógott, és leszarták a legyek, hát felraktam a padlásra. Mit tudom én, valaki még tehet rá egy megjegyzést, és csak kellemetlenségem lenne bel?le. Kell az nekem?"

Jaroslav Hasek :Svejk (részlet)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló